

Chambre des Représentants

SESSION 1962-1963.

27 FÉVRIER 1963.

PROPOSITION DE LOI

tendant :

- 1) à la création d'une Commission Nationale Paritaire des prix agricoles;
- 2) à l'étude et à l'application de la liaison des prix à la production à l'évolution de l'indice des frais de production.

DEVELOPPEMENTS

MESDAMES, MESSIEURS,

Un profond malaise s'est emparé du monde agricole. Les causes de ce malaise ne sont pas nouvelles; l'agriculture en souffre depuis longtemps. Mais aujourd'hui, aux conséquences de la politique de laisser-aller pratiquée depuis des dizaines d'années dans le domaine agricole, s'ajoutent les effets néfastes de la mise en application du Marché commun, auquel l'agriculture belge n'est nullement préparée.

L'action gouvernementale dans le secteur agricole s'est toujours caractérisée par des demi-mesures, une stagnation constante et un manque total de moyens.

Le remembrement se réalise à un rythme qui ne permet aucun espoir; le Fonds agricole ne répond pas aux buts proposés.

Dans l'ensemble, les différents gouvernements n'ont pas été capables jusqu'ici de supprimer les causes fondamentales du malaise économique permanent dans le secteur agricole qui est source de difficultés sérieuses d'ordre social.

Or, les agriculteurs constituent une catégorie de producteurs qui ont contribué de façon très appréciable à l'accroissement du revenu national.

L'augmentation quantitative et l'amélioration qualitative de la production agricole ont permis de satisfaire toujours davantage les besoins d'une consommation croissante.

Cette évolution a permis ou aurait dû permettre des économies en matière d'importation. On ne saurait d'autre part reprocher aux cultivateurs de ne pas avoir consenti des efforts considérables en vue de moderniser, mécaniser

Kamer van Volksvertegenwoordigers

ZITTING 1962-1963.

27 FEBRUARI 1963.

WETSVOORSTEL

strekkende :

- 1) tot de oprichting van een Nationaal Paritair Comité voor de landbouwprijzen;
- 2) tot het onderzoek en de toepassing van de koppeling van de produktieprijzen aan de evolutie van de produktie-kosten.

TOELICHTING

DAMES EN HEREN,

In de landbouwerskringen heerst er een grote malaise. De oorzaken ervan zijn niet nieuw en sedert lang lijdt de landbouw daaronder. Maar thans komen zich bij de gevolgen van het « laissez-aller »-beleid dat sinds tientallen jaren gevoerd wordt op landbouwgebied, de rampzalige gevolgen voegen van de inwerkingtreding van de Gemeenschappelijke Markt, waarop de Belgische landbouw hoegenaamd niet voorbereid is.

De actie van de Regering in de landbouwsector is steeds gekenmerkt geweest door halve maatregelen, door een bestendige stagnatie en door een volledig gebrek aan midelen.

De herverkaveling gebeurt in een tempo dat geen enkele hoop toelaat; het Landbouwfonds beantwoordt niet aan de vooropgestelde doelstellingen.

Over 't algemeen zijn de opeenvolgende regeringen tot nog toe niet bij machte geweest de fundamentele oorzaken weg te nemen van de bestendige economische malaise die in de landbouwsector heerst en die aanleiding geeft tot zeer ernstige moeilijkheden van sociale aard.

Welnu, de landbouwers vormen een categorie producenten die in zeer merkbare mate hebben bijgedragen tot de verhoging van het nationaal inkomen.

De kwantitatieve vermeerdering van de landbouwproductie evenals de kwalitatieve verbetering ervan hebben het mogelijk gemaakt in steeds grotere mate de behoeften te voldoen van een toenemend verbruik.

Deze evolutie heeft de mogelijkheid geschapen of zou de mogelijkheid hebben moeten scheppen om besparingen te doen inzake invoer. Men zou anderzijds de landbouwers het verwijt niet kunnen maken, geen grote inspanningen

leurs entreprises et pour améliorer leurs moyens de travail.

Il suffit d'ailleurs pour s'en rendre compte de consulter l'évolution de l'endettement des cultivateurs qui s'accroît de façon inquiétante.

Malgré tous les efforts accomplis, les cultivateurs constatent avec amertume que leur situation économique et sociale est insuffisante et reste inférieure à celle des autres catégories sociales.

On constatera, par exemple, que le revenu agricole reste anormalement stationnaire alors que le revenu national augmente d'année en année.

* * *

Les causes des difficultés de l'agriculture sont nombreuses. Elles ont trait non seulement à sa structure mais également à ses relations économiques avec le marché de la transformation et de la distribution ainsi qu'avec le marché de l'approvisionnement en produits nécessaires à la production.

Les problèmes de structure ne peuvent être résolus qu'à longue échéance, dans des conditions particulières.

Les problèmes économiques peuvent, par contre, trouver des solutions plus rapides.

Nous abordons ici la question des prix de vente des produits agricoles, du circuit que suivent ces produits pour arriver à la consommation, des marges bénéficiaires prélevées au cours de ce circuit.

On constate que si, au cours des dernières années, les cultivateurs ont fait des efforts considérables pour réduire les frais de production, ces efforts ont été annihilés par la hausse d'une série de facteurs intervenant dans les frais de production et sur lesquels les cultivateurs n'ont aucun moyen d'action.

Il en résulte un double phénomène bien connu :

— les prix de vente sont inférieurs aux frais de production;

— l'écart entre l'indice des prix de vente et l'indice des frais de production ne fait que s'accroître.

C'est ce que prouvent abondamment les indices publiés par le Ministère de l'Agriculture.

En 1951-52 fut établi un nouvel indice des prix de vente des produits agricoles ainsi qu'un nouvel indice des frais de production.

Le fait que tous deux avaient comme base l'indice 100 ne signifiait nullement que les prix de vente étaient rentables.

De 1952 à 1961, l'indice des prix de vente a diminué de 7 % ayant atteint 93 en 1961. Pendant la même période, l'indice des frais de production a augmenté de 25,1 % atteignant 125,1 points.

Un écart de 32,1 % s'est donc creusé en 10 ans entre l'indice des prix de vente et celui des frais de production des produits agricoles.

L'indice de parité
$$\frac{(\text{Prix produits agricoles} \times 100)}{\text{Indice frais production}}$$
 qui était de 100 en 1952 est descendu à 74,3 en 1961.

gedaan te hebben om hun bedrijven te moderniseren en mechanisch uit te rusten, alsook om hun methodes te verbeteren.

Om zich daarvan rekenschap te geven volstaat het de evolutie na te gaan van de schuldenlast van de landbouwers, die op onrustwekkende wijze toeneemt.

Ondanks het leveren van al die inspanningen, stellen de landbouwers met bitterheid vast dat hun economische en sociale toestand onvoldoende is en dat hij slechter blijft dan die van de andere maatschappelijke categorieën.

Men zal bijvoorbeeld vaststellen dat het landbouwinkomen op abnormale wijze stationair blijft, terwijl het nationaal inkomen van jaar tot jaar toeneemt.

* * *

De moeilijke toestand van de landbouw is aan talrijke oorzaken te wijten. Deze raken niet alleen de structuur van de landbouw, maar ook zijn economische betrekkingen met de kringen van de verwerkende nijverheid, van de distributie en van de bevoorrading in voor de produktie nodige artikelen.

De structurele problemen kunnen slechts op lange termijn en onder bijzondere voorwaarden worden opgelost.

Doch aan de economische problemen kan sneller een oplossing worden gegeven.

Hier raken wij het vraagstuk van de verkoopprijzen der landbouwprodukten, van de stadia, welke deze produkten doorlopen alvorens bij de verbruiker te belanden, van de winstmarges, welke tijdens deze stadia worden geheven.

Wij stellen vast dat, ofschoon de landbouwers de laatste jaren belangrijke inspanningen gedaan hebben om de produktiekosten te drukken, deze inspanningen ongedaan in aanmerking houden bij de produktiekosten en tegenover welke de landbouwers machteloos staan.

Dit geeft aanleiding tot een welbekend dubbel verschijnsel :

— de verkoopprijzen liggen beneden de produktiekosten;

— het verschil tussen het indexcijfer van de verkoopprijzen en het indexcijfer van de produktiekosten blijft steeds aangroeien.

De door het Ministerie van Landbouw bekendgemaakte indexcijfers bewijzen dit ten overvloede.

In 1951-1952 werd een nieuw indexcijfer van de verkoopprijzen der landbouwprodukten vastgesteld en ook een nieuw indexcijfer van de produktiekosten.

Het feit dat beide het indexcijfer 100 als basis hadden betekent hoegenaamd niet dat de verkoopprijzen renderend waren.

Tussen 1952 en 1961 is het indexcijfer van de verkoopprijzen met 7 % gedaald en het bereikte 93 punten in 1961.. Tijdens dezelfde periode is het indexcijfer van de produktiekosten met 25,1 % gestegen en bereikte dit 125,1 punten.

In 10 jaar tijd is er dus een verschil van 32,1 % ontstaan tussen het indexcijfer van de verkoopprijzen en dat van de produktiekosten der landbouwprodukten.

Het pariteitsindexcijfer

$$\frac{(\text{Prijzen der landbouwprodukten} \times 100)}{\text{Indexcijfer der produktiekosten}}$$
 vastgesteld op 100 in 1952, is tot 74,3 gedaald in 1961.

Pendant cette période l'évolution fut la suivante :

Prix de vente :

Produits végétaux		— 10,1
Produits animaux		— 6,4

Frais de production :

Fermages		+ 35,7
Salaires		+ 45,1
Engrais		— 14,8
Aliments		— 15,2
Plantes, semences		+ 33,7
Matériel		+ 47,3
Impôts		+ 51,2
Frais généraux		+ 11,7
		+ 25,1

L'assainissement du marché agricole implique :

- l'adaptation des prix de vente à la production aux frais de production;
- l'application de mesures qui empêcheront une incidence négative sur les prix à la consommation.

Il faut donc à la fois agir sur certains éléments des frais de production afin de les réduire et, conjointement, mettre de l'ordre dans le réseau de la transformation et de la distribution.

Le but de la présente proposition est double :

- 1° créer une Commission Nationale Paritaire des prix agricoles;
- 2° étudier et mettre en application la liaison des prix à la production à l'évolution des frais de production.

La Commission Nationale Paritaire des prix agricoles.

La Commission dont nous préconisons la création devrait avoir un statut légal, assimilable à celui des *commissions paritaires* défini par l'arrêté-loi du 9 juin 1945 (*Moniteur Belge* du 5 juillet 1945).

Cette Commission serait composée :

- 1) de représentants des Ministères de l'Agriculture et des Affaires Economiques et de l'Energie;
- 2) des représentants des organisations agricoles faisant partie de la commission consultative, siégeant au Ministère des Finances, pour l'établissement des barèmes de taxation des revenus professionnels.

La Commission aurait pour mission permanente de procéder à l'estimation des frais de production des produits agricoles et à l'établissement de l'indice y afférent.

Elle pourrait, à cet effet, faire procéder, par la Commission des Prix du Ministère des Affaires Economiques, à des enquêtes sur l'exactitude des prix des matières premières, matériel, machines, etc. nécessaires à l'agriculture.

Elle aurait en outre pour tâche immédiate de procéder à l'étude et à la mise en application dans un délai de six mois à dater de son installation, d'un système de liaison des prix de vente et de direction des produits agricoles, à l'évolution de l'indice des frais de production.

Tijdens dezelfde periode verliep de evolutie als volgt :

Verkoopprijzen :

Plant aardige produkten		— 10,1
Dierlijke produkten		— 6,4

Produktiekosten :

Pachtgeld		+ 35,7
Lonen		+ 45,1
Meststoffen		— 14,8
Voeders		— 15,2
Planten, zaden		+ 33,7
Gereedschap		+ 47,3
Belastingen		+ 51,2
Algemene onkosten		+ 11,7
		+ 25,1

De sanering van de landbouwmarkt impliceert :

- aanpassing van de verkoopprijzen van de produkten aan de produktiekosten;
- toepassing van maatregelen ter voorkoming van een negatieve weerslag op de verbruiksprijzen.

Het is derhalve nodig bepaalde factoren van de produktiekosten te beheersen om die te drukken en tegelijk orde te brengen in het verwerkings- en distributieapparaat.

Met dit wetsvoorstel beogen wij een tweevoudig doel :

- 1° instelling van een Nationaal Paritair Comité voor de landbouwprizen;
- 2° het bestuderen en toepassen van de koppeling van de prijzen bij produktie aan de evolutie van de produktiekosten.

Het Nationaal Paritair Comité voor de landbouwprizen.

Het Comité, dat wij wensen te doen instellen, zou een wettelijk statuut moet hebben van dezelfde aard als voor de *paritaire comités* is bepaald bij de besluitwet van 9 juni 1945 (*Belgisch Staatsblad* van 5 juli 1945).

Dit comité zou bestaan uit :

- 1) vertegenwoordigers van de Ministeries van Landbouw en van Economische Zaken en Energie;
- 2) de vertegenwoordigers van de landbouworganisaties die deel uitmaken van de commissie van advies die bij het Ministerie van Financien zitting hebben voor het vastleggen van de belastingsschalen voor de bedrijfsinkomsten.

Als vaste taak zou aan het Comité worden opgedragen de produktiekosten voor de landbouwprodukten te schatten en het desbetreffende indexcijfer te bepalen.

Daartoe zou het de Prijzencommissie van het Ministerie van Economische Zaken kunnen belasten met het instellen van onderzoeken naar de juistheid van de prijzen van grondstoffen, gereedschap, machines, enz. welke voor de landbouw nodig zijn.

Bovendien zou het onmiddellijk hebben te zorgen voor het ontwerpen van een systeem van koppeling van de verkoop- en richtprijzen voor de landbouwprodukten aan de evolutie van het indexcijfer der produktiekosten en zou het dat systeem in toepassing hebben te brengen binnen een termijn van zes maanden na zijn instelling.

Statut légal de la Commission.

L'autorité de la Commission repose à la fois sur la confiance et le prestige de ses membres auprès des organisations qu'ils représentent, ainsi que sur l'influence des organisations représentées.

Les membres représentant les organisations agricoles dans la commission sont désignés par ces organisations.

Ces membres peuvent s'adjoindre des conseillers.

Le Roi nomme le président et le vice-président de la Commission.

Le Ministre de l'Agriculture nomme les secrétaires et secrétaire adjoint.

Si la Commission juge nécessaire qu'une de ses décisions reçoive force de loi, elle peut demander au Ministre compétent de prendre l'arrêté nécessaire.

*Etude de la liaison des prix
des produits agricoles à l'évolution de l'indice
des frais de production.*

La Commission devrait donc avoir pour tâche de procéder à l'étude d'un système qui lie les prix de vente des produits agricoles à l'indice des frais de production de ces produits.

L'examen comparatif de l'indice des prix de vente et de l'indice des frais de production montre que leurs courbes s'écartent au détriment des prix de vente.

Cette évolution négative pourrait être arrêtée en liant les prix de vente à l'indice des frais de production.

Cette mesure n'aurait, tout au moins dans l'immédiat, pour conséquence de rendre les prix rentables mais elle mettrait fin dans sa phase initiale à l'aggravation de l'écart entre les deux courbes; elle les rendrait parallèles.

Il est évident que cette indexation des prix de vente des produits agricoles pourrait avoir une incidence sur les prix à la consommation.

Il faut toutefois remarquer que les salaires et traitements ainsi que les allocations sociales sont liés à l'indice des prix de détail.

En outre, grâce à ce système, le gouvernement serait incité à empêcher la montée de l'indice des frais de production en agissant sur certaines de ses composantes (fermes, impôts, frais généraux, prix des machines, des engrais, de l'électricité, etc.).

Notre intention n'est pas de proposer un système d'indexation déterminé; nous en laissons le soin à la Commission, mais nous voulons toutefois suggérer un système.

Il nous semble qu'il faudrait commencer par l'indexation des prix du lait, du beurre, du bétail et des porcs sur pied, ainsi que du froment.

L'indice des frais de production des produits agricoles auquel nous nous référons est celui publié mensuellement par le Ministère de l'Agriculture dans le Bulletin de Statistiques, publié par l'I. N. R. sous l'égide du Ministère des Affaires Economiques et de l'Energie.

Toutefois, afin d'actualiser l'indice, il faudrait qu'il soit publié dans le *Moniteur Belge* dans les mêmes conditions que l'indice des prix de détail.

Comme prévu plus haut, cet indice est établi par la Commission.

* * *

Wettelijk statuut van het Comité.

Het gezag van het Comité berust terzelfder tijd op het vertrouwen en het prestige dat haar leden bij de organisaties die zij vertegenwoordigen genieten, als op de invloed van de vertegenwoordigde organisaties.

De leden die de landbouworganisaties in het Comité vertegenwoordigen worden door die organisaties aange-
wezen.

Die leden mogen zich laten bijstaan door adviseurs.

De Koning benoemt de voorzitter en de ondervoorzitter van het Comité.

De Minister van Landbouw benoemt de secretaris en de adjunct-secretaris.

Indien het Comité het nodig acht dag aan een van zijn beslissingen kracht van wet wordt gegeven mag zij aan de bevoegde Minister vragen het daartoe nodige besluit uit te vaardigen.

*Studie van de koppeling van de prijzen
van de landbouwprodukten aan de evolutie
van het indexcijfer van de produktiekosten.*

Het Comité zou dus tot taak moeten hebben over te gaan tot de studie van een stelsel waardoor de verkoopprijzen van de landbouwprodukten worden gekoppeld aan het indexcijfer van de produktiekosten van die produkten.

Het vergelijkend onderzoek van het indexcijfer van de verkoopprijzen en van het indexcijfer van de produktiekosten toont aan dat de curven ervan uit elkaar lopen ten nadele van de verkoopprijzen.

Men zou deze negatieve evolutie kunnen stopzetten door de verkoopprijzen te koppelen aan het indexcijfer van de produktiekosten.

Deze maatregel zou, althans in het begin, niet tot gevolg hebben de prijzen rendabel te maken, maar *hij zou, in het aanvangsstadium, een einde maken aan het toenemend verschil tussen de twee curven*: hij zou die curven gelijklopend maken.

Het is klaar dat die koppeling van de verkoopprijzen van de landbouwprodukten van het indexcijfer een weerslag kan hebben op de prijzen aan de verbruikers.

Er weze nochtans opgemerkt dat de lonen en wedden evenals de sociale uitkeringen gekoppeld zijn aan het indexcijfer van de kleinhandelsprijzen.

Bovendien zou, dank zij dit stelsel, de Regering ertoe aangespoord worden de stijging van het indexcijfer van de produktieposten te verhinderen door haar invloed te doen gelden op sommige bestanddelen ervan (pachtprijzen, belastingen, algemene kosten, prijzen voor machines, kunstmeststoffen, elektriciteit, enz...).

Ons doel is niet een welbepaald stelsel van koppeling aan een indexcijfer voor te stellen — dat laten wij over aan het Comité — maar wij willen evenwel een stelsel aanprijzen.

Het komt ons voor dat men zou moeten beginnen met indexcijfers te bepalen voor de prijzen van melk, boter, vee en varkens op voet, evenals van tarwe.

Het indexcijfer van de produktiekosten van de landbouwprodukten waarnaar wij verwouzen is datgene dat maandelijks gepubliceerd wordt door het Ministerie van Landbouw in het Statistisch Bulletin dat gepubliceerd wordt door het N. I. S. onder de auspiciën van het Ministerie van Economische Zaken en Energie.

Nochtans zou, om het indexcijfer actueel te maken, het in het *Belgisch Staatsblad* moeten gepubliceerd worden onder dezelfde voorwaarden als het indexcijfer van de kleinhandelsprijzen.

Zoals hoger vermeld, wordt dit indexcijfer door het Comité vastgesteld.

* * *

En ce qui concerne l'indexation des prix du lait, du beurre, du bétail et des porcs, nous préconisons la procédure suivante :

Après la publication au *Moniteur Belge*, de l'indice des frais de production des produits agricoles, afférent au dernier mois d'un trimestre, à savoir les mois de mars, juin, septembre et décembre, il est établi — par la Commission — un *indice trimestriel*. Cet indice trimestriel équivaut à la moyenne arithmétique des indices des trois mois du trimestre.

Par exemple : L'indice trimestriel du dernier trimestre de 1962 est égal à la moyenne arithmétique des indices des mois d'octobre, novembre et décembre; celui du premier trimestre de 1963 à la moyenne arithmétique des indices de janvier, février et mars, etc...

L'évolution de l'indice trimestriel provoque une adaptation des prix chaque fois qu'il monte ou descend de 2,40 points.

La tranche allant de l'indice 100 à l'indice 102,39 est considérée comme tranche-pivot.

Les prix de vente y sont rattachés.

Ces prix sont augmentés ou diminués de 2,5 % pour un trimestre, chaque fois que l'indice trimestriel se rapportant au trimestre précédent, se situe dans les limites d'une tranche de 2,40 points supérieure ou inférieure à celle dans laquelle se situait l'indice trimestriel précédent.

Les adaptations à la hausse de 2,5 % auraient donc lieu aux indices : 102,40 - 104,80 - 107,20 - 109,60 - 112 - 114,40 - 116,80 - 119,20 - 121,60 - 123,40 - 125,80 - 128,20 - 130,60 - etc.

Sur cette base et en considérant que lorsque l'indice était à 100 en 1951-52, le prix du lait était de 3,36 fr., il y aurait eu une adaptation de 30,0 % ($12 \times 2,5 \%$) en septembre 1962 (indice 129,4) soit 1 franc, ce qui porterait actuellement le prix du lait à 4,36 fr.

La Commission, tenant compte de ces éléments, procéderait à l'adaptation éventuelle des prix de vente à la production du lait, du beurre, du bétail et des porcs le 10 du mois suivant l'expiration du trimestre, à savoir le 10 des mois de janvier, avril, juillet et octobre.

* * *

Pour le froment, nous proposons d'établir un indice annuel, après la publication au *Moniteur Belge* de l'indice des frais de production des produits agricoles afférent au mois de juillet.

Cet indice équivaut à la moyenne arithmétique des indices des douze mois de l'année en cause.

Par exemple : l'indice annuel calculé après la publication de l'indice de juillet 1962 est égal à la moyenne arithmétique des indices des mois d'août 1962 à juillet 1963.

Nous préconisons également une adaptation de 2,5 % pour chaque évolution de 2,4 points.

Dans le cas du froment, nous proposons comme tranche-pivot, celle allant de l'indice 123,4 à l'indice 125,79.

Le prix moyen du froment pour l'année en cause serait égal au prix moyen de l'année précédente augmenté de 2,5 % par tranche de 2,4 points.

Wat betreft de vaststelling van indexcijfers voor de prijzen van melk, boter, vee en varkens zijn wij voorstander van de volgende procedure :

Na bekendmaking in het *Belgisch Staatsblad* van het indexcijfer van de produktiekosten van de landbouwprodukten slaande op de laatste maand van een kwartaal, met name de maanden maart, juni, september en december, wordt door het Comité een *driemaandelijks indexcijfer* vastgesteld. Dit driemaandelijks indexcijfer stemt overeen met het rekenkundig gemiddelde van de indexcijfers van de drie maanden van het kwartaal.

Voorbeeld : Het driemaandelijks indexcijfer van het laatste kwartaal van 1962 is gelijk aan het rekenkundig gemiddelde van de indexcijfers van de maanden oktober, november en december; dat van het eerste kwartaal van 1963 aan het rekenkundig gemiddelde van de indexcijfers van januari, februari en maart, enz.

De ontwikkeling van het indexcijfer brengt een aanpassing van de prijzen met zich, telkens als het stijgt of daalt met 2,40 punten.

De tranche gaande van het indexcijfer 100 tot het indexcijfer 102,39 wordt beschouwd als spil.

De verkoopprijzen worden daaraan gekoppeld.

Deze prijzen worden vermeerderd of verminderd met 2,5 % voor een kwartaal, telkens als het driemaandelijks indexcijfer betreffende het vorige kwartaal, zich bevindt tussen de grenzen van een tranche die 2,40 punter hoger of lager ligt dan die waarin het vorige driemaandelijks indexcijfer viel.

De aanpassingen aan de stijging van 2,5 % zouden dus gebeuren bij het bereiken van de indexcijfers 102,40; 104,80; 107,20; 109,60; 112; 114,40; 116,80; 119,20; 121,60; 123,40; 125,80; 128,20; 130,60, enz.

Op deze basis, en rekening houdend met het feit dat, wanneer het indexcijfer 100 bedroeg in 1951-1952, de prijs van de melk 3,36 frank bedroeg, zou er een aanpassing geweest zijn van 30,0 % ($12 \times 2,5 \%$) in september 1962 (indexcijfer 129,4) hetzij 1 frank, wat de prijs van de melk thans zou brengen op 4,36 frank.

Rekening houdende met die gegevens zou het Comité overgaan tot de eventuele aanpassing van de verkoopprijzen, bij het voortbrengen van melk, boter, vee en varkens, de 10^e van de maand na het einde van het kwartaal, zijnde de 10^e van de maanden januari, april, juli en oktober.

* * *

Voor de tarwe stellen wij de invoering voor van een jaarlijks indexcijfer, na de bekendmaking in het *Belgisch Staatsblad* van het indexcijfer van de produktiekosten van de landbouwprodukten voor de maand juli.

Dit indexcijfer stemt overeen met het rekenkundig gemiddelde van de indexcijfers voor de twaalf maanden van het betrokken jaar.

Bij voorbeeld : het jaarlijks indexcijfer dat na de bekendmaking van het indexcijfer voor juli wordt berekend, is gelijk aan het rekenkundig gemiddelde van de indexcijfers voor de maanden augustus 1962 tot en met juli 1963.

Wij stellen ook een aanpassing van 2,5% bij elke schommeling van 2,4 punten voor.

Voor de tarwe stellen wij als referentietranche voor, de tranche gelegen tussen het indexcijfer 123,4 en het indexcijfer 125,79.

De gemiddelde tarweprijs voor het betrokken jaar zou gelijk zijn aan de gemiddelde prijs van het vorige jaar, verhoogd met 2,5 % per tranche van 2,4 punten.

PROPOSITION DE LOI

Article premier.

Il est créé une Commission Nationale paritaire des prix agricoles (C. N. P. P. A.).

Art. 2.

Cette C. N. P. P. A. est composée :

- 1) de représentants des ministères de l'Agriculture et des Affaires Economiques et de l'Energie;
- 2) de délégués des organisations agricoles qui ont des représentants à la Commission Consultative, siégeant au Ministère des Finances pour l'établissement des barèmes de taxation des revenus professionnels.

Art. 3.

Les délégués des organisations agricoles sont désignés par ces organisations.

Art. 4.

Les délégués des organisations agricoles peuvent se faire assister par les conseillers qu'ils estiment nécessaires.

Art. 5.

Le Président et le Vice-président de la Commission sont nommés par le Roi.

Art. 6.

Le secrétaire et le secrétaire adjoint sont nommés par le Ministre de l'Agriculture.

Art. 7.

La Commission a pour mission :

- 1) de procéder de façon permanente à l'estimation des frais de production des produits agricoles et à la fixation de l'indice des frais de production.
- 2) de faire procéder par la Commission des prix du Ministère des Affaires Economiques et de l'Energie des enquêtes sur l'exactitude des prix du matériel, des matières, etc. nécessaires à l'agriculture.
- 3) de procéder à l'étude et à l'application d'un système d'adaptation des prix de vente des produits agricoles et des prix de direction, à l'évolution de l'indice des frais de production de ces mêmes produits.

Art. 8.

Si la Commission le juge nécessaire, elle pourra demander au Ministre compétent de prendre des arrêtés donnant force de loi à ses décisions.

WETSVOORSTEL

Eerste artikel.

Er wordt een Nationaal Paritair Comité voor de Landbouwprijzen (N. P. C. L.) opgericht.

Art. 2.

Dit N. P. C. L. bestaat uit :

- 1) vertegenwoordigers van de ministeries van Landbouw en van Economische Zaken en Energie;
- 2) afgevaardigden van de landbouworganisaties, die vertegenwoordigd zijn in de Commissie van advies, die bij het Ministerie van Financiën is ingesteld voor de vaststelling van de belastingen der bedrijfsinkomsten.

Art. 3.

De afgevaardigden van de landbouworganisaties worden door deze laatste aangewezen.

Art. 4.

De afgevaardigden van de landbouworganisaties mogen zich laten bijstaan door de consultants, die zij nodig achten.

Art. 5.

De Voorzitter en de Ondervoorzitter van het Comité worden door de Koning benoemd.

Art. 6.

De secretaris en de adjunct-secretaris worden door de Minister van Landbouw benoemd.

Art. 7.

Het Comité heeft tot opdracht :

- 1) de produktiekosten van de landbouwprodukten doorlopend te schatten en het indexcijfer ervan te bepalen;
- 2) door de Prijzencommissie van het Ministerie van Economische Zaken en Energie enquêtes te doen instellen over de juistheid van de prijzen van materieel, grondstoffen, enz., die nodig zijn voor de landbouw.
- 3) een aanpassingsregeling van de verkoopprijzen der landbouwprodukten en van de richtprijzen aan de ontwikkeling van het indexcijfer der produktiekosten van diezelfde produkten te bestuderen en in toepassing te brengen.

Art. 9.

Indien het Comité het nodig oordeelt, kan het de bevoegde Minister verzoeken besluiten te nemen die zijn beslissingen tetsgeldig maken.

Art. 9.

Les décisions de la Commission sont prises à l'unanimité des membres présents. Les président, vice-président, conseillers et secrétaires n'ont pas voix délibérative.

19 février 1963.

Art. 8.

De beslissingen van het Comité worden genomen bij eenparigheid van de aanwezige leden. De voorzitter, ondervoorzitter, consulente en secretarissen hebben geen medebeslissende stem.

19 februari 1963.

G. MOULIN,
M. DRUMAUX,
G. GLINEUR,
T. DEJACE,
W. FRERE.
